

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kpkf.50.323/2007/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Győri Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Győri József ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a jogtanácsos által képviselt **Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága** (1144 Budapest, Gvadányi u. 69.) kérelmezett ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2007. január 19. napján kelt 11.Kpk.45.810/2006/2. számú végzése ellen a kérelmező 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

V É G Z É S T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A kérelmezett a kérelmező részéről 2006. szeptember 1. napján átvett felhívó levelében tájékoztatást adott arról, hogy a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szf.tv.) alapján a részére felajánlott összeg várható nagysága 782.084 Ft, amelynek kiutalása akkor teljesíthető, ha 30 napon belül igazolja, illetve nyilatkozik arról, hogy teljesíti azokat a feltételeket, amelyeket az Szf.tv. 4. §-a a számára előír. Egyben megküldte a feltételek igazolására szolgáló 0637 számú adatlapot, és felhívta a kérelmező figyelmét arra, hogy a határidő elmulasztása esetén a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezései az irányadók.

A kérelmező 2006. október 13. napján nyújtotta be a kiküldött adatlapot, amelyben a részére felajánlott összeg kiutalását kérte az Szf.tv. 3. §-a alapján. A 0637 adatlap 4.2 sorában úgy nyilatkozott, hogy esedékessé vált köztartozása nincs.

A kérelmezett a 2006. november 3-án kelt 5215393697 számú határozatával a kérelmet az Szf.tv. 5. § (3) bekezdése alapján elutasította, mert a kérelmező a kedvezményezettség feltételeit határidőben sikertelenül igazolta. Indokai szerint a kérelmezőnek a 192-es Magánnyugdíj-pénztári tagtól levont EKHO beszédési számláján 64.000 Ft adótartozása van, és e köztartozás kiegyenlítéséhez hozzájáruló, az Szf.tv. 4. § (3) bekezdése szerinti nyilatkozatot, az általa 2006. szeptember 26-án átvett, attól számított 8 napon belüli személyes megjelenésre is felszólító felhívás ellenére nem tett.

A határozat megváltoztatása iránt a kérelmező terjesztett elő kérelmet. Azzal érvelt, hogy a kérelmezettnek a 2006. szeptember 26-én kelt felhívásában közölt köztartozás 2006. október 4-i átvezetési kérelemmel rendezésre került, amelyet a kérelmezett 2006. november 6-án lekönyvelt. Előadta, hogy a tévedést a még 2006. szeptember 13-án elektronikusan feladott havi bevallásnál használt bérszámfejtő szoftver generálta. Részletesen leírta azokat a lépéseket - a kérelmezettel való folyószámla-egyeztetés, javítás, 2006. november 15-ei önellenőrzés - amelyek révén a ténylegesen nem valós köztartozása rendezésre került. Hangsúlyozta, hogy non-profit szervezet, a működéséhez szükséges a felajánlott támogatás.

Az elsőfokú bíróság a kérelmezőnek az elutasító határozat felülvizsgálatára irányuló kérelmét alaptalannak találta és azt elutasította. Döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.), a Ket. rendelkezéseire és az Szf.tv. 4. § (2) (3) és 5. § (6) bekezdésére alapította. Megállapította, hogy a kérelmezettnek a nullás nyilatkozatával szemben köztartozása állt fenn, a 2006. szeptember 26-én kelt felhívásában foglaltakat nem teljesítette, a mulasztását a Ket. 66. és 67. §-ai szerint ki nem mentette, az adótartozást nyilvántartó folyószámla rendezésére a felhívó levél határidejét követően, 2006. november 25-én került sor. A nyilatkozat megtételének hiánya - függetlenül az adótartozás rendezésétől, illetőleg attól, hogy technikai vagy egyéb hiányosságból adódott - a kérelem elutasításának jogkövetkezményét vonja maga után.

A végzés ellen a kérelmező nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatását, a kiutalás iránti kérelmének teljesítését kérte. Másodlagos kérelme az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítására irányult. Időrendi sorrendben mutatta be azokat az eseményeket, amelyek az adott óra vonatkozó bevallás feladásától, az átvezetési kérelemből, a javító bevalláson, 2006. november 15-ei önellenőrzésen keresztül az adótartozás rendezéséhez vezettek. Mindezek alapján állította, hogy a 2006. szeptember 29-én, illetőleg ettől számított nyolc napon belül adótartozása nem volt, az ekként nyilvántartott összeg annak nem minősül, mert a kérelmező volt az aki a bevallását nem megfelelően dolgozta fel. Vitatta a 2006. szeptember 26-i felhívás kézbesítésnek szabályszerűségét.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-ának (1) bekezdése szerinti helyes mérlegeléssel állapította meg a tényállást, a rendelkezésre álló adatokból okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtésével a másodfokú bíróság mindenben egyetért, a fellebbezésre figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény jogot ad magánszemélyeknek arra, hogy a befizetett adójuk egy részéről kedvezményezettek javára rendelkezzenek. Az Szf.tv. speciális normákat tartalmaz a személyi jövedelemadó ezen meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti közcélú felhasználásáról, annak eljárási szabályairól. Az Szf.tv. 7. § (6) bekezdése alapján az Art. rendelkezéseit a rendelkező nyilatkozattal kapcsolatos ügyben, a törvényben foglalt eltéréssel kell alkalmazni, amely szabály a kedvezményezettek vonatkozik. Az Szf.tv. hivatkozott szakasza a kedvezményezetteket nem vonja e körbe, ami azt jelenti, hogy a kedvezményezetti státusz elnyerése kizárólag az Szf.tv. előírásainak teljesítésén múlik.

Az Szf.tv. 4. §-ának (3) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy az a szervezet is kedvezményezett legyen, amelynek köztartozása van, de csak akkor, ha hozzájárul az e törvény szerint őt megillető összegből a köztartozásainak kiegyenlítéséhez. Az Szf.tv. szerint ebben az esetben a jogosultság feltétele a beszámításra vonatkozó kifejezett jognyilatkozat megtétele. Az Szf.tv. - erre vonatkozó szabályozás hiányában - ebben az eljárásban nem teszi lehetővé a köztartozás keletkezésének, jogszerűségének és összegszerűségének vizsgálatát, amire egyébként az adóigazgatási eljárásban sor kerülhet. Az Szf.tv. szerinti eljárási cselekmények - így a köztartozásnak a rendezésére vonatkozó, az adatlap benyújtásakor esedékes nyilatkozat megtétele - az Art. szerinti cselekményekkel - kérelmező esetében az átvezetési kérelemmel - nem teljesíthetők, nem kiválthatók.

A kérelmezőnek a bevallása alapján, az adatlap benyújtásakor meg nem fizetett köztartozása volt, amelyet a kérelmezett észlelt is a kedvezményezetti eljárás során. A kérelmezett a 2006. szeptember 26-ai felhívásával a Ket. alapján, hiánypótlási eljárásban megkísérelte tisztázni azt, hogy a kérelmező kéri-e köztartozásának rendezésére az Szf.tv. 4. §-ának (3) bekezdése szerinti beszámítást. A felhívásban foglaltakat a kérelmező nem teljesítette, és a mulasztást ki nem mentette. Az elsőfokú bíróság ezért hivatkozott helytállóan arra, hogy a köztartozás kiegyenlítésre felajánló nyilatkozat megtétele hiányában a kérelmező nem tudta sikerrel igazolni a kedvezményezetti feltételeket. Mindazok az adótartozás rendezésére vonatkozó eljárási cselekmények, amelyeket a kérelmező tett, nem alkalmasak az Szf.tv.-nek a nyilatkozat megtétele elmaradásához fűzött jogkövetkezmények elhárítására. A hozzájáruló nyilatkozat hiányában nincs jogszerű lehetőség a felajánlások kiutalására.

A másodfokú bíróságnak nem kellett vizsgálna, hogy helytálló-e a kérelmezőnek 2006. szeptember 26-án kelt felhívás kézbesítésének szabálytalanságra alapított érvelése, mert a kérelmében erre nem hivatkozott, az eljárás során tett nyilatkozataiból pedig megállapítható volt, hogy a hiánypótló felhívásban foglaltakat ismerte, mégpedig - a nyilvántartott köztartozás rendezésére tett lépések ideje alapján - oly időpontban, amikor is még határidőben eleget tehetett volna az Szf.tv. 4. § (3) bekezdésének.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését a 105/1952. (XII. 28.) MT. r. 13. § (3) bekezdése értelmében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kérelmezett másodfokú költségének viselésére a kérelmező a Pp. 78. § (1), (2) és a 79. § (1) bekezdése alapján köteles.

A kérelmező az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés f) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2007. szeptember 27. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő